

KOROŠEC

Uredništvo in upravištvo v Velikovec.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 20. avgusta 1920.

Cene inseratov: enostopna petivrsta ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Auf dem Lande, in der Stadt
vsem nemčurjem štrik za vrat!

Hungerfetzen!

Dokler je bila Radgona naša, je cvetelo tam blagostanje. Kdor pa hoče vedeti, kako se ljudem tam zdaj godi, naj se potruji tja! Takoj, ko so prišli tja Nemci, so vpeljali „Brot- in Fleischkarten“. Vsakdo dobi vsak drugi dan po 15 dkg mesa po 1,6 K za 1 kilo. Kmetom se rekvirira živina in izvažajo v Gradec in na Dunaj za prehrano mestne gospode. Frankfurtaricam, s katerimi so nemčurji pozdravljali Nemce ob njihovem prihodu, pravijo zdaj samo še „Hungerfetzen“. Zelo vabljivo za nas Korošce v trenutku odločitve!

Koroško Korošcem.

Mi Korošci smo od nekdanj znani kot vroči rodoljubi. Blagor naše domovine nam je prva skrb, skrb zanjo naša najsvetejša dolžnost.

Pa kje leži ta blagor domovine? Ali v spufani Avstriji, kjer je vsled pomanjkanja škripanje z zobmi, ali v Jugoslaviji, kjer cvete blagostanje in izobilje, kakor pred vojno?

Kajpak da v Jugoslaviji! Ves svet se ne more načuditi urejenim razmeram, bogastvu in cenemu življenju mlade kraljevine. Seveda, avstrijskemu Nemcu pri nas ni lahko živeti. Za papir in nič ko papir tudi v Jugoslaviji ni Indija Koromandija. Ampak v mejah Jugoslavije in s par vinarji v žepu se zasmajete lahko zopet iz srca vsemu svetu.

Cona A nam je gotova ko amen v očenašu. Toda naše želje gredo za tem, da se Koroška ne razdeli med dve državi. In cona A ter B sta vendar dejanski cela Koroška. Ostalo gorovje prepustimo Avstriji, da bo lažje plačevala vojne dolgove in nam oddajala odškodnino; nam gre za vrt, planke lahko odstopimo.

Naj bo sveta dolžnost vsakega, da pripomore kakor in s čimerkoli, da se nam pridruži tudi cona B, saj je to v njeno lastno korist.

Koroško Korošcem! Kaj nam mar teh par sto Nemcev v gorovjih za Špitalom, za Št. Vidom! Koroška, to je Podjuna, Rož, celovška kotlina. Od pamtiveka je bila Koroška slo-

venska, in ako zdaj nekteri tisoči ne umejo več jezika svojih dedov, so temu krive habsburške razmere. Po krvi, po zgodovini, po čustvu, po mišljenju in po hrepenenju smo Korošci slovenskega pokolenja. Tega ne more zatajiti najglasnejše zavijanje, ne hojlanje, pa naj doni do lune.

Kogar noče biti sram pred samim seboj, pred tujcem in pred zgodovino, se bo v zadnjem trenutku premislil in začutil zanos narodnega ponosa: Mi Korošci smo Jugoslovani; naša domovina, domovina sna in blagostanja, je edino v združenju z Jugoslovani.

Ja, Korošci hočemo ostati vedno skupaj. Vsi v Jugoslaviji.

Naš bojni klic je torej: Koroško Korošcem!

Varujte se avstrijskih sleparjev!

Pazite pri zamenjavanju, da se vam ne zgodi, kakor oni kmetici, ki je Celovčanu prodala jajca za naših 25 K, računala 50 avstrijskih kron in dala na 100 kronski nemški bankovec 50 jugoslovanskih kron nazaj. Ker je 50 naših kron vrednih 125 nemških, je natančen način dobil Celovčan jajca zastonj, svojih 100 K nazaj in po vrhu še 25 nemških kron.

Samopoč v sili.

Veseli smo bili, ko smo čitali lepo proklamacijo, ki so jo podpisali visoki gospodje od antantne komisije. Veselili smo se, ko so nam garantirali red in pravičnost. Pravičnost! Veseli smo je bili in smo je še sedaj, ko lahko Slovenci po slovensko govorimo, ko se z nami po vseh uradih lepo ravna in nas nihče ne zmerja kakor nekdanj. Veseli smo, da so minili časi, ko smo morali delati in molčati. Veselili smo se, da smo se iznebili komande „Herrenvolka“, komande nemških klativitezov. Red! To leto smo šele videli, kaj zamore poštena in energična uprava. Lepo smo živeli, mirno in varno. Pa glejte! Pride antantna komisija in starim kričačem — nemčurkim falotom zraste zopet greben.

„Jetzt ist wieder alles frei; die Gesetze gelten nichts mehr! In znane barabe so počele zopet svoje delo, znano iz lanskega leta.

Gospodje od komisije hočejo imeti mir in red! Kaj pa naj potem pomeni, da hodijo ravno sedaj temni elementi okoli naših ljudi ter jim grozijo, da bodo zopet požigali in morili? Kaj naj pomeni, da te svoje grožnje tudi izvršujejo — požigajo in ropajo in kradejo — potem se pa skrijejo v deželo vseh potepuhov — v Avstrijo.

Naš človek je mirne krvi, težko ga spraviš iz vage. Če se bo pa to satansko delo od strani nemških barab ponavljalo, bo zavrela tudi naša mirna kri in sami si bomo poiskali pravice. Če nam je ne dajo drugi, poskrbeli bomo sami za red in mir, bomo videli, ali se nam bo posrečilo, ali ne!

Kako dolgo še? . . .

Kam gredo naša živila? Kakor nas na eni strani Nemci sovražijo, tako ljubijo naša živila. Zdaj ko je meja nekoliko odprta, romajo naša živila nele v sestradani Celovec temveč v celo Avstrijo. Tako piše nemški Mišel nekemu Velikovčanu:

Soeben erlaube ich, daß die Grenze zwischen den beiden Zonen aufgemacht wurde. Ich beglückwünsche Sie und alle Völkermarkter zu dieser Erlösung. Meine praktische Frau nimmt dieses freudige Ereignis gleich zum Anlaß, um Sie zu bitten, auf uns in der Lebensmittelversorgung nicht zu vergessen. Insbesondere leiden wir Not an Eiern, Mehl, Heidenmehl, Butter, Schmalz und Kartoffel u. s. w. und bitten Sie solche Sachen für uns aufzukaufen . . .

Zločini se nadaljujejo. Dne 13. 8. so prišli ob 4 uri popoldne 3 neznanci v Brankovce obč. Tinje, na dom Slovenca Pavla Miglarja, ki ima trafiko. Doma je bil samo oče. Ti 3 so siloma vzeli ves tobak kar ga je bilo, zahtevali so mesa in kruha in rekli očetu, naj bo vesel, da sina ni doma, ker bi bil drugače danes mrtev. Ker so govorili o lanskim bojih, je očitvidno, da so to bili folksverovci.

Možje in fantje, sram vas je lahko, da se taki ljudje sploh upajo k nam! Treba bo zastražiti mejo s članicami ženskih društev!

Celovčani imajo smolo.

Brihtnim glavam pri Kärntner Heimatdienstu je prišlo na misel, da bi pokazali svetu potom kinematografov, kako trpinčijo Nemce v coni A, kako morijo, ropajo, požigajo in onečaščajo žene in dekleta. Ker pa nimajo resničnih mučnikov, zato je bilo treba najeti šaušpillerje, da bi predstavljali ta grozni film, ki naj bi se imenoval „Ein Volk in Not“. Najeli so nekega direktorja iz Gradca ter nekaj igralcev in igralk za glavne vloge. Dne 8. t. m. se je zbralo v Čajni pod Dobračem kakih 400 komedijantarjev obojega spola in nekaj konj, kakor pišejo Štimce (koliko je bilo oslov in oslič, o tem Štimce molče). Vse je že težko čakalo, da jih „gor vzamejo“. Kar naenkrat so pa zvedeli, da vorštelunge ne bo, ker so se glavne vloge ponesrečile. Steinacher, ki ima povsod svoj nos zraven, je namreč vozil z deželnim avtomobilom glavne osebe. Ker se je mudilo, so vozili hitro in avto se je na nekem ovinku prekucnil. Vsi so si polomili precej kosti, razen Steinacherja, ki ga menda še vrag ne mara.

Kaj so neki rekli konjiči in oslič, ki so morali tako dolgo zastonj čakati. Nekateri so videli v tem dogodku šibo božjo in so rekli, da drugič ne pridejo več na „gorjemanje“. Pravijo, da gre osel samo enkrat na led, koroški Nemci gredo tudi večkrat, zato pričakujemo, da bodo šli še enkrat.

Avstrija dela nove dolgove.

Avstrijski parlament je dovolil, da sme dunajska vlada napraviti do konca tega leta za 6000.000.000 novega dolga. Avstrijski kmet bo tako neumen, da bo ta dolg plačal; kdo pa bo tako neumen, da bo Avstriji toliko denarja posodil, se še ne ve. Gimpelni iz cone A, ali bi ne hoteli biti tako dobri, da bi pomagali ubogi beračici Avstriji?

Slovenci, vi ne znate brati!

Tako pravijo namreč pri celovških „Freie Stimmen“. Latinskih črk, ki jih rabi ves omikani svet in seveda tudi slovenski narod, teh menda ne poznamo. Torej končno priznanje: odujajali smo Slovence pred vojno kulturi, jim nalašč zapirali pogled v svet, naš namen je šel za tem, da jih poneumnimo in potem brez skrbi izkoriščamo. Tako pravi nemški Hansl, ki so mu morali pri vojaki dati listek z imenom v roke, ker se drugače ni mogel zglasiti. Ne pozabimo tega; naj nam bo v svarilo, kedar pride kdo z nemško kulturo na jeziku, s hudobno nakano za čelom.

Sirite povsod „Korošca“!

Ob koncu prvega šolskega leta v slovenskem Korotanu.

Še nam je v spominu bridka skrb in strah za svoje otroke, ko jim je avstrijska ponemčevalna šola trgala iz srca vsak nežni čut za milo slovensko domovino ter jih vzgajala za izdajalce svoje matere Slovenije. Bridka žalost in srd nas je navdajala, ko so otroci, nahujskani, da je „vindiš“ grd jezik, prihajali iz šole in niso vedeli, ali bi odgovarjali starišem še slovensko ali ne.

Z osvobojenjem Koroške je zasijalo naši mili materinščini tudi v šoli solnce svobode. Otrok, spoznavši lepoto materinega jezika ter slovanske zgodovine, se veseli kot slepo rojeni, ki je spregledal. „Učenje nam je sedaj igrača. Pesem ali berilo parkrat prečitam pa z nam na pamet.“ Tako govori večina otrok zavednih, pa tudi otroci nemčurskih starišev.

A šola stori še več v blagor mladine. Iz modernega načela, da le v zdravem, čilem telesu zamore stanovati čil duh ter se razvijati — pospešuje vilo naše učiteljstvo telesni razvoj mladeži, poleg redne telovadbe tudi s prostimi telesnimi vajami. Videli smo našo deco na sokolskem izletu v Guštanju ter pretaklo nedeljo na šolski slavnosti v Pliberku. Lica ji žare veselja, ko nastopajo v kroju kot mali Sokoliči.

Ginjenega srca izrekamo slovenski stariši ter z nami ves slovenski Korotan ob poteku prvega jugoslovanskega šolskega leta najvdanejšo zahvalo vrlému našemu učiteljstvu, ki s požrtvovalno vnemo bistri um našim malim, jim vsaja v otroška srca ljubezen do naše slovenske materinščine, ljubezen do naše mile domovine Slovenije, ter jih tako vzgaja v koristne in zveste državljane naše mlade Jugoslavije.

Živeli duševni voditelji naše dece!
Živeli voditelji mlade Jugoslavije!

Velikovški okraj.

Libuče. Članek o gmajnski čredi je jako razburil prizadete libuške duhove. Ja, ja, resnica v oči kolje. No pa da se ubogi Vajcer ne bo preveč jezil, pa mu povem, da sem dopisnik tistega članka komaj za tri ali štiri leta mlajši ko on in da sem že davno oral in sejal, ko se je recimo — Bricov Franc šele rodil. Prav dobro se še spominjam, kako je bilo takrat lušno, ko smo jedli pri krstitju cvrčo in krape, vse je bilo veselo in vsi smo misliti, to bo pa res fejest fant. Tudi mati njegova si je gotovo ravno isto mislila in upala, ko ga je po krstu lepo božala in govorila detetu srčne besede — kaj mislite nemške ali slovenske? Takrat jih Franc seveda ni si še razumel, ampak povej, kako ti je potem govorila, ko si otrok že začel razumevati, kako ti je govorila, ko je prebedela noči poleg tebe, kako te je podučevala, kako te je učila moliti Očenaš! Sram te naj bo, da si vse to pozabil, da ti je materina beseda tako malo segla do srca in da povračuješ ves materin trud na tak način! Kdor se sramuje materine besede, ta

zaničuje mater samo! Zapomni si to, Franc, in vsi tisti Libučani, ki pravite, da ste, ali da hočete biti Nemci, čeravno vas je rodila slovenska mati.

Franc, praviš, da hočeš biti Nемец? Ali pa tudi znaš nemško? Ravno sem poiskal par tvojih pisem, katere si pisal od vojakov domov starišem in sestram — nemško. V teh pismih se zrcali tvoja blažena nemščina. Zaenkrat ti prizanesem in ne pričim javno teh pisem, da bi jih tudi drugi čitali in se smejali; če pa ne bi odnehal, je zato še vedno čas in mogoče se bodo ta tvoja pisma po končanem glasovanju še z večjim zanimanjem čitala.

Torej Franc, premisli malo, kar si čitl — še je čas, da popraviš, kar si zagrešil, spomni se na otroška leta in na — mater! Isti opomin naj velja vsem Libučanom, ki so mišljenja kakor Franc. (Sramota za libuške fante, da je tam še kak lump, ki si upa biti nemčur!)

Ruda. (Jezik tam, mošnjo tu.) Človek bi ne mislil, kako dober nos imajo Nemci. Z jezikom vpijejo za Nemško Avstrijo, kakor hitro pa pride na resnico in na mošnjo, je pa kar Jugoslavija dobra. Le čujtel K Žovnarju na Rudi pride rokodelec. Žovnarca mu vsa vesela razliga, da bodo prav kmalu rešeni, ker pridejo že Nemci. Rokodelec, ki si je po nemških krajih nabral precej nemškega denarja, pa ji reče: „Vi, gospa ste taka Nemka, imate gotovo rajši nemški denar, prosim, zamenjajte mi s polovico — za 2 nemški eno jugosl. krono — sem zadovoljen“. Žovnarca na to: „O, tega pa ne!“ Ja, ja, jezik in srce tam, mošnjo in želodec tu.

Ruda. Največjemu posestniku na vasi Rošerju ni hotelo iti v glavo, da bi letos ne imel v najemu baronovih njiv, ker so se oddale potrebnejšim. Hodil in hodil je — ko še vendar niti svojega polja ne obdela, ampak le kosi — prosjačit, da bi se mu baronove njive pustile, a ni izprosil nič. Pa kljub temu je vsejal oves. Tik pred žetvijo pa pride končna rešitev — še vedno veljavni paragraf avstrijske postave pravi: Kdor seje na tujem, seje za druge. No, sedaj pa ve: „Die Jugoslawen haben kein Recht“. Zanaprej si bo menda zapomnil, sicer mu bo zopet kje spodletelo.

Grebinj. Pri nas je še zmiraj kaj novega. Kdor ne verjame, naj pride gledat. Na 1. avg. so bili naši nemčurji strašno veseli. Rekli so, da se bo na 3. grenca odprla. Rajtenga je bila gotova, v štirinajstih dneh mora biti ves Grebinj šekast. Naš kapelmajster je imel za tiste, ki bi ne hoteli postati šekeji, že „vorgedruckte Exemplare“. Po svojem lastnem mnenju bo on še purgarmajster. Frak si je že dal pomeriti. Dragi Francerl, ne daj si še delati fraka, bo čisto ibržen, porte in knofe za frak si lahko prišivaš na spodnje hlače, bo tudi fletno. Ljubi Francerl, malo še le poagitiraj; vzemi direkcjon na sever in reci tam, da v Avstriji fantom ne bo treba hoditi k vojakom. Tega pa ne smeš povedati, da se bo Avstrija združila z Nemčijo in da bo tam zopet treba hoditi na štelngo. Reci jim rajši, da imajo Prusi in Bavarci nas Slovence strašno radi. Mogoče ti bodo verjeli.

Priporočali bi ženinom po svetu naše tri neveste, Greto, Treziko in Miciko, vse tri iz Limbarške gore. Malo

bolj havdrž so, pa nič ne de, saj imajo še vse tri skupaj 12 zobov, se bodo že še zredile. Oh jeziček, ta pa, ta, ta je pa strašno dober pri vseh treh. Naša raveška dekleta obrekujejo. Kaj pa, če bi pometle malo pred svojim pragom in si poklicale v spomin čase, ko so pri nas paradirali Rusi. V cerkvi in na občini so prepovedali štatit se z njimi. Katera je bila pa prva, ki se je začelo, to pa vsi vemo. Pa zato ste še zmiraj fejšť neveste. Ko bi bil še ledik ali ko bi mi stara litro umrla, še jaz bi se vam priporočal.

Sv. Peter na Vaš. Glava naše maloštevilne nemčurske črede je Feinig pri Sv. Neži. Mož ni videl fronte, zato je pa tako zaplankan. Povemo mu, da naj miruje ali pa pobaše svoja šila in kopita in gre, odkoder je prišel. Naša občina je bila slovenska in bo ostala slovenska, če je to Feinigu prav ali ne. Mi smo v vojski izgubili največ naših sinov in mož, ko je Feinig doma švindlal. Če je bil poprej prefeig, naj pa še sedaj bo, ko imamo, hvajja Bogu, mir in red. Povemo vsem nemčurjem, da pri nas zanje ni prostora. Takih hujskačev, kakor je bil der tamische Ritter in znani pijani učitelj Pörsch, ki se ga je včasih tako nalimal, da je svojo potrebo kar v gostilni pri mizi opravil, ne da bi bil hlače dol dal, ne potrebujemo več. Obeh teh hujskačev smo se znebili, še Feiniga se bomo in v naši občini bo zopet mir. Pri plebiscitu bomo pa skoraj vsi glasovali za svobodno Jugoslavijo in proti tačni Nemški Avstriji z njenimi ubijalci in roparji, ki so nam lani napravili toliko gorja in solz.

Pliberk. Neki gospod, kateremu se v Celovcu baje „zelo dobro“ godi, je tudi prišel s svojo ženo z lačenbergerskim avtomobilom v Pliberk. Napravil je kmalu tudi obisk v pekarni svojega svaka. Ko tu vidi žemlje, reče žalostno: „Oh, ali pečeš tako majhne in črne žemlje? Pri nas v Celovcu imamo veliko večje in iz bolj fine moke“. Medtem pa vstopi v pekarno njegov sinko, in ko vidi žemlje, vzklikne: „Ach, da gibt's Semmeln, hab schon solange keine mehr gegessen!“ „Nemški“ oče je svojega sina oplazil z črnim pogledom, češ, vso agitacijo mi ferderbaš!

Pliberk. (Kultura.) Praktikant v Herbštovi lekarni Schwarzl je zagrozil ženi našega izvoščka Jurca, da pride po glasovanju prva na štrik. To je v zahvalo za to, ker žena njenega sina doji Schwarzlnovega otroka.

Prevalje. Pred 25 leti se je ustanovilo pri nas slov. delavsko društvo, ki je bilo eno izmed prvih delavskih društev v takrat za nas tako tužnem Korotanu. Društvo je ves čas svojega obstanka delovalo v prid in korist, svojih članov, širilo narodno zavest med delavstvom ter se vedno krepko bojevalo proti narodnim in verskim sovražnikom koroških Slovencev. In letos dne 29. avgusta, praznuje slovensko delavstvo iz Prevalj na slovesen način 25 letnico obstoja svojega društva. A ne le iz Prevalj, tudi od drugod pridejo ta dan prijatelji slov. delavstva, da skupno praznujejo z nami lepi jubilej. Svojo udeležbo so javile že skupine Jug. strok. zveze iz Guštanja, Mežice, Črne in Maribora. Slavnost bo združena z velikim

taborom, ki se bo vršil na prostem po slovesni službi božji in na katerem bo nastopilo več govornikov iz Maribora in drugod. Delavci, delavke, prijatelji delavstva, v nedeljo, 29. avgusta vsi na Prevalje!

Pribla vas. Mesec dni je že preteklo, odkar razsaja v naši vasi griža. Smrtna kosa ima obilo žetve, do sedaj 14 slučajev. Izgubili smo medtem tudi znano zavedno gospodinjico, Mežnarco. Bila je članica našega Ženskega društva, marsikateri drugi bi bila lahko za vzoren vzgled. V znak našega sožalja smo položile pribilske članice lep venec na njen prezgodnji grob ter preskrbele pokojnici sv. mašo zadušnico. Bodi ji lahka slovenska zemlja!

Kazaze. Mnogo let je drugim zvonil, a v petek so zvonili drugi njemu. Spremljali smo našega Kolirja v njegovi najlepši moški dobi na farno pokopališče. Mnogobrojna udeležba pri pogrebu je pričala, kako je bil priljubljen. Pogrešali ga bomo kot značajnega Slovenca, ki je pokazal pri vsaki priliki svoje narodno čuteče srce, svojo ljubezen do slovenske domovine. Spominjati se bomo zmiraj vrlega cerkovnika, zvestega sina matere Jugoslavije. Potrži rodbini naše iskreno sožalje!

Virna vas. Najbolj strupeni so Grosova mama s svojimi dečlami, ki so menda že vse folksverovcem zahantlane. Franca pravi, da je to moderno. No, ona že ve, saj je bila par mescev v Celovcu, kjer je skoraj „slovenje puvnati“ pozabila. Zadnjič so te neveste delile svojim pobičem pušelje — pez-dece. Pa glej ga spaka. Še v Velikovcu so radovedni Sosed, kovač je imel tak pušelje kar za šalo, pa so mu za to šalo dali 24 ur zapora. Peter Kajžar, vodja nemčurjev in Polašekov adjutant ima dolg jezik kakor krava rep. Vablinčani so na svojega ministra strašno ponosni. Čudimo se, da ni še izvoljen za prezidenta v „tajčezelrajhu“. Šostar pravi, da bo Slovenec, če bo Jugoslavija zmagala, sedaj pa še mora biti nemčur. Hleb hvali Celovec. Vidi se že, da je voda gorka. Naši pobalinčki pa pridejo drugokrat na vrsto.

Št. Juri na Vinogradih. Škoda bi bilo, če bi svet ne videl „biserov“ iz zaklada naših nemčurkov, ki so, kakor je znano, bolj nemški ko Nemci sami. Čudno se nam zdi, da hodita gg. Pirker in Rösch v družbo največjih zločincev. Če ni to pravi demokratizem, potem si dam pa glavo odrezati. Največji poštenjak je Tomaž Puschl, ki je lani ob zavzetju Velikovca nakradel toliko krajcarjev in grošev, da so se mu, kakor je sam pravil, naramnice trgale. Drugi tak poštenjakovič je Loize Schliessnig, ki se pri blagajnah posebno dobro razume na sekuro in pri ovcah. Tretji je Hans Jamnig, ki je pokradel vino v Narodni šoli. Četrti je kradel v cerkvi srebrne svečnike — plen, ki se ne posreči vsak dan. Pa nekoga še ne smemo pozabiti. Jože Dreier se gotovo še spominja, kako je izsilil od uboge kmetice konja, potem se je pa hvalil, da ga je vzel Srbom. „Auf die Serben braucht man nur „pum“ schreien, da laufen's schon“. In letel je zajec, ko o Jugoslovanih še ni bilo ne duha ne sluha. In s takimi junaki se bratita zgoraj omenjena možaka! Pfuj!

Št. Štefan pri Velikovcu. Znani naš Zepej je dobil od korajžnih slovenskih fantov dobro porcijo vorušusa za lumparije, ki jih je uganjal lani s svojimi ravbarji. Pravijo, da siromak leži. Zepeju naše iskreno sožalje, zavednim in korajžnim slovenskim fantom pa iskreno čestitamo!

Boroveljski okraj.

Iz Borovelj. Vrnili so se glavni razbojniki, ki so pred letom ropali in trpinčili naše ljudstvo. Prišli so ponosni kakor nekdanj, pa kmalu se jim je pobesil nos. Videli so, da so prišli v državo reda in miru, kjer čaka roka pravice na vsakega, ki bi hotel ta red in mir kaliti. Da, časi so se spremenili, tolovajstev in ropanja je konec. Treba se bo oprijeti poštenega dela, ker tudi prisilne delavnice so odprte. Ne sučite se preveč okoli Moebiusa, Stratineka in drugih nerazsodnih otrok, ti vas bodo spravili še v nesrečo. Če imate le še malo razuma, boste uvideli, da je vse rovarjenje zastoj. Avstrija je propadla. V Jugoslaviji je bodočnost za poštene ljudi, za nepoštene pa brca tja, kamor zaslužijo. Dolgo ne boste več izzivaji, ko neha naša potrpežljivost, (kdaj pa bo to?) bo začela padati toča. Da se ne boste potem po nepotrebnem jokali!

Našim ljudem pa priporočamo, da vsakega izzivača takoj naznanijo, pa naj bo to Peter ali Pavel. Sodnija bo že poskrbela, da se mu takoj jezik prikrajša. Navaditi je treba te ljudi na to, kako se živi v urejeni državi. Pravijo, da Bog ne plačuje vsake sobote, a kedar plača, plača pošteno. Za danes menda dovolj, a drugič bo padalo bolj ostro, torej nehajte pravočasno!

Žihpolje. Si hudirji, to nosijo naši Žhpovčani glave po 'onc 'ar je linija odprta. Generalštab je pr Razaj, Hindenburg pa Ludendorf sta pa tud' že doma. Ordonancov pa 'ar migle, adn ta drugega pobijajo pr durah, adn s pciknam, ta druj na vozu, ta tretk bus, adn v cokvah. Neht bi žinjav, da je tle ntre kak ausferkauf zavstojn, pa vsi tantr 'oj prazn grej, vn pa tud prazn pridej. Samo mav v 'ule pohleda, da b' 'aj frdehtik kna bvo. Če tak sami 'upa sadó, jih je fletn posvušat: 'O Karabanke in antantna 'komisija sliš's. Karabanke za tu tak rad hledaj, 'er žinjaj, da boj moral Svoeveje letet črez nje. 'Omisijo maj pa za tu tak rad, 'er jim vse naradi. To anbart je dž tak dovgo šov, so že mel frsomlgo, 'aj 'ob šlo an par frtraunsmov tota v Borovle p 'omisij se prtožt, da je Jugoslavija cveč mokra. Si hudirji, da maj tače zavupnje do nje, tu pa tud nism vedu. Da le mačka črez zid kak piskr vrže, že lato, že lato tota h 'omisij. Al pa posvušite me! Teda 'o bojo volitve, pa le žavostno hlejte na festnge v Rožu, ko bojo ženke pa moži forrikal s cetlnam v rok' za Jugoslavijo. Ordonanc, vas boj pa šprical, vi bote pa pefelev posvušal in našlije bote pa rekti: wir sind verloren, hu pa bo djav: aber hier geboren, ta tretk pa bo reku: „Verflikste Karabanke

Buh je naredu prenišče planke.“

Hodiše. Ker so se črez nas lagali, so od komisije prejeli dolge nosove Wank, Perdaher, Mailweger; največjega

pa je dobil Brinskele. Kdor pride k nam, naj si jih ogleda!

Eden, ki je te nosove na skrivaj fotografiral, ravno v trenutku, ko jih je komisija delila.

Zadolje pri Glinjah. Ker se trošijo tukaj okoli o moji osebi vesti, ki ne odgovarjajo resnici, sem primoran, da se branim. Resnici na ljubo povem, kaj je resnica. Ljudje brez značaja govore okoli, da dobim podpisani mesečno 700 K in 5 kg sladkorja za slovensko propagando, povrhu pa, da imam še ubožne karte. Resnica pa je, da nimam te gori omenjene plače in tudi ne kart. Ko bi imel pa toliko sladkorja na razpolago, bi mi ga ne bilo treba kupovati v prodajalni. Mislim, da so se ti obrekovalci že s pametjo skregali. Ponudim jim večjo nagrado, ko so oni meni: Kateri mi more dokazati, da imam res kakšno nagrado za svoje delo, dobi 2000 K napitnine. Dokler mi pa ne dokažejo ali ne prekličejo te laži, jih pa imenujem lažnike in podleže.

Vem odkod in zakaj take laži. Ker sem zaveden Slovenec, kar tudi pred vsem svetom povem in kar sem že lansko leto občutil na lastni koži, ko sem bil interniran od nemčurjev. Drugič pa hočejo delati s temi lažmi propagando za vašo stranko ter krasti meni ugled pred ljudmi. Tudi vašega žuganja se ne bojim, ker pravite „kako nas boste“. Če ne boste mirovali, nastopim drugo pot. Josip Čemer, posestnik v Zadoljah.

Hodiše. Popravek. Z ozirom na dopis iz Hodiš v 64. števil. „Korošca“ od 17. t. m. Vas, sklicevaje se na § 19 tisk. zakona prosim, da priobčite na istem mestu in z istimi črkami sledeči popravek: Ni res, da sem si nemčurje, te najpodlejše izrodke človeštva, te izdajalce vsega, kar je ljudem svetega, te zverine v človeški podobi izmislil jaz Lucifer, poglavar vseh hudičev, res pa je, da se meni pred to bando ravno tako gravža kakor Bogu in poštenim ljudem, in da imam v svojem peklenem kraljestvu določen poseben prostor, kamor mečem te norce, kadar kdo izmed njih pogine. Z odličnim spoštovanjem
vdani Lucifer.

Dnevne vesti.

Klopinj. S 4. avgustom se je otvoril poletni poštni urad Klop. jezero, ki bo posloval do konca septembra. Poštni okraj tvorijo Klopinj, Grablja vas, Zgornji in Spodnji Podgrad in Zg. Zamanje. Ti kraji se za omenjeno dežo izločijo

iz dostavnega okraja poštnega urada Sinča vas.

Dostava se vrši na Klopiniu in v Spodnjem Podgradu dnevno, razen ob nedeljah.

Borovlje. Žensko društvo za Borovlje in okolico se zahvaljuje vsem, ki so darovali za nameravano tombolo, ki se je pa iz gotovega vzroka preložila na poznejši čas. (Iz katerega vzroka?)

Želinje. V nedeljo, dne 22. t. m. priredita tu naše Žensko društvo in naš Krajevni odbor N. Sv. ljudsko veselico z igro „Judež“. Igralci pridejo iz Grebinja, pevci pa iz Velikoveca. (V slučaju slabega vremena se veselica preloži na poznejši čas.)

Listnica uredništva.

Gg. dopisnike, ki so nam poslali rodoljubnih in drugih pesni, prosimo potrpljenja. Gospa Špelca: Vaš dopis pride na vrsto v prihodnji številki.

Izgubila

se je v sredo, 18. t. m. v Velikovecu denarnica, v kateri je bilo kakih 1800 do 1900 K. Ako jo je našel kak Slovenec ali pa pošten Nemec, smo prepričani, da jo bo proti nagradi izročil uredništvu „Korošca“; če jo je pa našla ali ukradla kaka nemčurska duša, potem vemo, da je ta denar za vedno izgubljen!

Ing. Viktor Glantschnig v Köflachu na Štajerskem, Nemška Avstrija, objavlja kot 1. poslednji poveljnik gorske topniške baterije, 3/3 (pozneje 7/3) in kot upravitelj zbiralnega zaklada za invalide te baterije, da se naj najkasneje do 10. sept. 1920 vpošljejo nemško napisane prošnje vseh onih invalidov oziroma svojcev po padlih te baterije na splošno org. voj. invalidov za Slovensko ozemlje v Ljubljani, Gosposka ul. št. 3. Pozneje vposlane prošnje se ne morejo upoštevati.

Prošnje morajo biti uradno potrjene glede invalidnosti, kraja in datuma, kdaj je kdo bil ranjen oziroma padel.

Splošna org. voj. invalidov za Slovensko ozemlje.

Pivo,

najboljše črno bavarsko Porter in belo marčno v sodih in steklenicah, ter belo in črno

vino

razpošilja vsako množino A. Oset, Slovenji Gradec.

Prodam 4 mlade lovske pse, dva grahastva (jazbečarja) dva sivkasta, 1 mesec stare. Franc Huber na Jezernici št. 4, p. Sinča vas.

Primešaj krmi Mastin!

V smislu odloka deželne vlade za Krausko v Ljubljani z dne 18. julija 1899, št. 10.505, ki mi ga je mestni magistrat ljubljanski izporočil dne 28. julija 1899, št. 25.255, smejo dietetično sredstvo Mastin, redilni prašek, za prasice in za vsako živino, lekaruarji, trgovci, drogisti in kramarji prosto prodajati. Mastin je kot prosti obrtni predmet oglašen. V Ljubljani, dne 3. avgusta 1900., mag. opr. št. 28.561.

Ako Mastina v lekarnah in trgovinah ne dobite, ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina stane K 30:50 poštnine prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(nailol-mazilo) uniči pri ludeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni in izpušcaje; pri živini uniči garje. Lonček tega mazila velja po pošti 12 K 50 v.

Lekarnar Trnkoci v Ljubljani (Slovenija) zraven rotovža.

Kovačnica. Z novim letom 1921. se da v najem kovačnica, ki ima potrebno orodje in katera leži v sredi vasi ob deželni cesti. Poleg kovačnice je soba in kuhinja ter nekaj vrta. Več se zve pri Marku Plešivčnik v Šmihelu nad Pliberkom.

Pošten hlapec se sprejme v župnišče z manjšo kmetijo h konjem. Nastop takoj. Ponudbe pod „Pošten hlapec“ na upravnishvo „Korošca“.

Lepa 7 letna kobila se proda. Naslov pove upravništvo „Korošca“.

Proda se dobro ohranjen fotografski aparat, 9 X 12, z vsemi potrebnimi. Cena 700 K. Vpraša naj se pri Janezu Hutter v Globasnici.

Proda se v Slov. Plajberku hiša št. 9, tik pri cerkvi. V hiši je trafika in mala trgovina, nov vodovod in nov skedenj. Pri hiši je 154 a travnikov in 431 a gozda. Prednost ima organist - rokodelc. Pismene ponudbe na Ivana Starc, župnika na Rudi.

Ženitvena ponudba. Mlad fant s primerno gotovino se želi v svrhu ženitve seznaniti z gospodino primerne starosti. Ponudbe na „poštno ležeče 1001, Velikovec“.

Brusnice

(Preiselbeeren) kupuje vsako množino po najvišjih cenah edino trgovina J. Rojnik, Velikovec.

Posestvo malo, vzamem v najem ali g. kupim. Naslov pove uprava „Korošca“.

Pozor! Slovenski urar. Pozor!

Naznanjam slavnemu občinstvu otvoritev svoje delavnice za popraviljanje ur vsake vrste in sistema. Potrudi se bom, da ustrezem sl. občinstvu hitro in zanesljivo, ter prošim za obisk. Avberšek Gašpar, urar, Velikovec, v Čarfovi hiši.

Manufakturno blago

po znižani ceni

je dospelo iz inozemstva in se dobi pri

I. N. Šoštarič, Maribor
Gosposka ulica 5.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (Interurban).

Mestni trg št. 141.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.696.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Ivršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.